

युद्धकाण्डं

३६७

प्रहस्तो निहतो वीरो निकुम्भश्च महाबलः ।
कुम्भकर्णो मकराक्षो धूम्राक्षश्चैव राक्षसः ॥ १० ॥
जम्बुमाली महापाश्वस्तीक्ष्णवेगोऽशनिप्रभः ।
सुसघ्नो यज्ञकोपश्च वज्रदंष्ट्रश्च राक्षसः ॥ ११ ॥
संक्रादी विकटश्चैव तपनः काल एत च ।
प्रघसः प्रहसश्चैव प्रजडो जड एव च ॥ १२ ॥
अग्निकेतुश्च दुर्धर्षो रश्मिकेतुश्च वीर्यवान् ।
वियुज्जिह्वो द्विजिह्वश्च सूर्यचक्षुश्च राक्षसः ॥ १३ ॥
अकम्पनः सुपाश्वश्च चक्रमौलिश्च राक्षसः ।
तथा परौ सत्त्ववन्तौ देवात्तकनरात्तकौ ॥ १४ ॥
अतिकायो महावीर्यस्त्रिशिराश्चातिकोपनः ।
एतान् निहत्य संग्रामे बहून् राक्षसपुङ्गवान् ॥ १५ ॥
ब्राह्म्यां सागरं तीर्त्वा लङ्घितुं गोष्पदं लघु ।
एतावदेव शेषं वो जेतव्यमिति वानराः ॥ १६ ॥
अयुक्तं निधने कामं पुत्रस्य यतितुं मया ।
न तु मे रामतुष्ट्यर्थमकार्यं भुवि विद्यते ॥ १७ ॥
बधोपायो बधश्चैव तुल्यदोषमिदं द्वयं ।
तत् पापमुपतिष्ठेयं रामसिद्धिं प्रयोजयन् ॥ १८ ॥
घृणामपास्य रामार्थं हनिष्ये भ्रातुरात्मजं ।
प्रहर्तुकामस्य तु मे वैल्लव्यं जायते मरुत् ॥ १९ ॥